

Enighed om forstærket bygningsdirektiv

Et revideret bygningsdirektiv strammer kravene til nybyggerier. Men først i 2020, og der kommer ingen skrappe krav til eksisterende bygninger.

INTERNATIONALT

Af international chef Birger Lauersen, Dansk Fjernvarme

Midt i november blev der enighed om revisionen af EU's direktiv om bygningers energimæssige ydeevne, det såkaldte bygningsdirektiv.

Det oprindelige bygningsdirektiv blev vedtaget i 2002 og var ét af de instrumenter, der skulle hjælpe EU med at opfylde Kyotoforpligtelserne. Bygninger står for omkring 40 % af det samlede energiforbrug, og forventningen var, at øget energieffektivitet i bygningerne kunne yde et stort bidrag til CO₂-reduktionen. Implementeringen af bygningsdirektivet har imidlertid været langsom eller mangelfuld i en del medlemslande, så EU-Kommissionen kom for et år siden med forslag til opstramning af direktivet.

Dét forslag var imidlertid ikke stramt nok til Europaparlamentet. Deres forslag til opstramninger var til gengæld for meget for medlemslandene, så forslaget endte i den såkaldte trialog. Det vil sige en mæglingsprocedure mellem de tre parter EU-Kommissionen, Europaparlamentet og Ministerrådet, som repræsenterer medlemslandene. Her enedes man så i midten af november, og forslaget forventes godkendt af Ministerrådet.

Høje ambitioner

En af ambitionerne i kommissionens forslag var, at medlemslandene skulle sørge for, at andelen af lav-energi bygninger blev øget. Lige præcis hvad dette begreb dækker over, er der ingen fælles definition af, hvilket også

Grundlaget for en ny udgave af bygningsdirektivet blev skabt i EU-Kommissionen her i Berlaymont-bygningen. Direktivet er nu vedtaget, men får først effekt i 2020.

afspejler landenes klimatiske forskellighed, og der skulle derfor være fælles rammer for, hvorledes medlemslandene selv fastsætter deres standard.

Disse rammer kommer, og der indføres også krav om energimærkning af bygninger, i stil med det vi har haft herhjemme gennem mange år.

Ét af stridspunkterne mellem parlamentet og medlemslandene har været parlamentets stærke ønske om, at alle nye bygninger fra 2019 skulle være nul-energi. Det vil sige at de selv producerede al deres energi.

Parlamentet ønskede desuden, at medlemslandene forpligtedes til at sikre, at en minimumsandel af deres

bygninger på et givet tidspunkt skulle opfylde tilsvarende krav.

Her slog medlemslandene bak, idet de fandt EU-parlamentarikernes ønsker alt for ambitiøse. Landene ønskede heller ikke at opfylde et andet (fælles) ønske fra EU-Kommissionen og Europaparlamentet om at fjerne direktivets nedre grænse, så det også skulle gælde bygninger under 1.000 m². Her kom parlament og kommission dog tilsyneladende igennem.

Næsten nul

Det har været det svenske formandskabs opgave at lede forhandlingerne om et kompromis. Og kompromisset ligger nok nærmere på medlemslandenes ønsker end på parlamentets, idet alle nye bygninger fra 2020

(offentlige bygninger dog fra 2018) skal være "næsten nul-energi bygninger". Dette defineres i teksten som, "en bygning med meget høj energimæssig ydeevne(...) hvor behovet for energi er nul eller meget lavt og kommer fra vedvarende energi produceret på stedet eller tæt ved" (*min oversættelse, BL*).

Hvad angår eksisterende bygninger, er kravene ikke særlig håndfaste. Medlemslandene skal udarbejde handlingsplaner for, hvorledes de vil øge antallet af "næsten nul-energi bygninger", og de formodes at sikre, at kravene om energimæssig ydeevne også slår igennem ved bygningsrenoveringer. Hvis det er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt. Så umiddelbart ser det ud til at kræve medlemslandenes eget engagement,

hvis der skal ske noget seriøst med eksisterende bygningers energimæssige ydeevne.

Fjernvarme

For så vidt angår fjernvarmeforsyning af eksisterende bygninger i Danmark, vil dette direktivs betydning nok overskygges af det kommende krav for energibesparelser, som i sig selv nok kan betragtes som ambitiøst.

For fjernvarmeforsyningen af nye bygningers vedkommende, så er de danske bygningsbestemmelser jo allerede på vej til at reducere varmebruget til et minimum. Så spørgsmålet om de tekniske og økonomiske muligheder for at fjernvarmeforsyne disse bygninger er jo allerede gældende dagsorden her i landet.

Der, hvor udfordringen (muligheden?) ligger, er nok i selve begrebet "næsten

nul-energi bygninger", som rummer en erkendelse af, at bygninger ikke kan være være nul-energi hele tiden, men kun (måske) på årsbasis.

Der vil være behov for udveksling af energi. Udfordringen består så i at få defineret den danske "næsten nul-energi bygning" ud fra en systembetragtning. For det er i teksten pålagt medlemslandene at sikre, at decentrale energisystemer, fjernvarme og køling, kraftvarme osv. skal tages i betragtning ved nybyggerier. Og kravet om nul-energi bygningers egenproduktion af energi kan opfyldes "tæt ved".

Det må betyde fjernvarme!

bl@danskfjernvarme.dk